

РЕШЕНИЕ

№ 14347

гр. София, 09.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 25.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **1787** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс/АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Ц. Й. Л., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.3, ап.8, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.“а“ от ЗДвП № 24-4332-000152/10.01.2024г., издадена от И. Й., пол.инспектор в отдел „ПП“ – СДВР.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като полицейската проверка, в резултат на която е съставен АУАН е извършена в частен имот, а не на път от републиканската пътна мрежа. Моли се заповедта за налагане на принудителна административна мярка да бъде отменена. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Не претендира разноси.

Ответникът - И. Й., пол.инспектор в отдел „ПП“ – СДВР – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 31.12.2023 г., в 17.36 часа, В. Ц. Л., в [населено място] по [улица], БИТ пазар с посока на движение от [улица]по [улица]към [улица], по път отворен за обществено ползване от републиканската пътна мрежа, управлявал лек автомобил „О.

3.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Ц. Й. Л.. При извършена полицейска проверка било установено, че същият не носи СУМПС, т. е не е правоспособен водач. Съставен бил АУАН серия GA № 896658/31.12.2023 г.

Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.“а“ от ЗДвП № 24-4332-000152/10.01.2024г. от И. Й., пол.инспектор в отдел „ПП“ – СДВР, с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца до една година.

От ответника в хода на съдебното производство са представени допълнителни писмени доказателства /лист 31-32 от делото/. Други доказателства не са ангажирани от страните в производството.

С оглед установеното от фактическа страна, Административен съд София-гард, III отделение, 49 състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал. 1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи /лист 19 от делото/, с която е определено да осъществяват контрол по ЗДвП ОД на МРВ и СДВР. Приложена е и Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР /лист 18 от делото/, с която са оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. Предвид така изложеното съдът приема, че оспорената принудителна административна мярка е наложена от компетентен орган и при спазване на законовите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство за срок от шест месеца до една година на собственик, който управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно

превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година. Наложена на жалбоподателя принудителна административна мярка е в хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "а", предложение последно от ЗДвП - на собственик, чието превозно средство е управлявано от лице, което е неспособен водач.

За налагането на ПАМ от вида на процесната е достатъчно да бъде установено, че МПС, съотнесено към конкретните факти по делото, е управлявано от водач, който не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство. На основание чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставеният АУАН се ползва с обвързваща доказателствена сила до доказване на противното.

В АУАН е посочено, че В. Ц. Л. е управлявал МПС, собственост на жалбоподателя, като при извършената полицейска проверка не е представил СУМПС. Съгласно чл. 151, т. 6 от ЗДвП минималната възраст за управление на моторно превозно средство от категория В, какъвто е процесният лек автомобил. Видно от АУАН и вписаните в него лични данни на водача – ЕГН, В. Л. към момента на извършване на проверката не е имал навършени 18 години, поради което не е имало как да има издадено СУМПС.

Съдът приема, че е било налице фактическото основание за издаване на заповед за налагане на ПАМ по чл. 171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП "прекръпяване регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“. При издаване на заповед от вида на оспорената в настоящото производство за налагане на ПАМ, административният орган действа в условията на обвързана компетентност и следователно при установяване наличието на предпоставките по чл. 171, т.2 а, буква „а“ от ЗДвП е длъжен да издаде административен акт за налагане на ПАМ в съответствие с правомощията му по чл. 172, ал.1 от ЗДвП. Съгласно чл. 171, т.2 а, буква „а“ от ЗДвП в приложимата редакция за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, една от които относима в конкретния случай е - прекръпяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който предоставя управлението на моторно превозно средство на водач, който не притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС, какъвто е и процесния случай. Адресат на мярката по чл. 171, т.2 а, буква „а“ от ЗДвП може да бъде само лицето, изрично визирано в правната норма - субектът, по отношение на който, законодателят изрично е посочил, че може да се прилага предвидената в разпоредбата ПАМ и това е собственикът на МПС - в случая жалбоподателят.

Недоказано е направеното в жалбата възражение, че МПС е било управлявано в частен имот, поради което процесната ПАМ е наложена незаконосъобразно. От жалбоподателя не са ангажирани никакви доказателства в тази насока. Представеният от жалбоподателя снимков материал не опровергават констатациите на административния орган.

Мярката е наложена за минимално посочения в чл.171,т.2а от ЗДвП срок от 6 месеца, поради което, въпреки че не са изложени мотиви, относно така определения в

заповедта срок, съдът приема, че е спазен принципът за съразмерност по чл.6 от АПК. Издадената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка съответства на целта на закона. Целта на конкретната ПАМ е да осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановяват административните нарушения. В случая ПАМ е наложена за 6 месеца, което е в законоустановения минимум, поради което се явява законосъобразна.

С оглед изложеното оспорената заповед е законосъобразна, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски, но тъй като не са претендирани, то и съдът не следва да присъжда такива.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. Й. Л., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.3, ап.8, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.“а“ от ЗДвП № 24-4332-000152/10.01.2024г., издадена от И. Й., пол.инспектор в отдел „ПП“ – СДВР.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: